ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

(ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ)

Αριθμός 36/2020

Σήμερα στις 3 Σεπτεμβρίου 2020, ημέρα Πέμπτη και ώρα 09.30΄ στο Μέγαρο του Αρείου Πάγου και στην αίθουσα συνεδριάσεως της Ολομέλειας στον πρώτο όροφο, συνήλθε, ύστερα από νόμιμη πρόσκληση της Προέδρου του Αρείου Πάγου, η, κατά τα άρθρα 14 και 23 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (κυρωτικός νόμος 1756/1988, όπως ισχύει σήμερα), Ολομέλεια σε Συμβούλιο, στην οποία έλαβαν μέρος οι : 1. Αγγελική Αλειφεροπούλου, Πρόεδρος Αρείου Πάγου, 2.Βασίλειος Πλιώτας Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, 3.Ειρήνη Καλού, 4.Δήμητρα Κοκοτίνη, 5.Ασπασία Μαγιάκου, 6.Αλτάνα Κοκκοβού, 7.Αβροκόμη Θούα και 8.Αρτεμισία Παναγιώτου, Αντιπρόεδροι Αρείου Πάγου, 9.Διονυσία Μπιτζούνη, 10.Γεώργιος Παπαηλιάδης, 11.Κωνσταντίνα Φλουρή-Χαλεβίδου, 12.Ναυσικά Φράγκου, 13.Μιλτιάδης Χατζηγεωργίου, 14.Μαρία Τζανακάκη, 15.Νικόλαος Πιπιλίγκας, 16.Αρετή Παπαδιά, 17.Αντιγόνη Καραΐσκου-Παλόγου, 18.Θεόδωρος Κανελλόπουλος - **Εισηγητής**, 19.Γρηγόριος Κουτσοκώστας, 20.Ελένη Φραγκάκη, 21.Μαρία Βασδέκη, 22.Ζαμπέτα Στράτα, 23.Γεώργιος Χριστοδούλου, 24.Μαρία Κουβίδου, 25.Σταματική Μιχαλέτου, 26.Όλγα Σχετάκη-Μπονάτου, 27.Θεόδωρος Μαντούβαλος, 28.Χρυσούλα Φλώρου-Κοντοδήμου, 29.Γεώργιος Κόκκορης, 30.Πελαγία Ακάσογλου, 31.Ελισάβετ Τσιρακίδου, 32.Βασίλειος Μαχαίρας, 33.Καλλιόπη Πανά, 34.Μαρία Μουλιανιτάκη, 35.Νικόλαος Βεργιτσάκης, 36.Αικατερίνη Κρυσταλλίδου-Μωρέση, 37. Μυρσίνη Παπαχίου, η οποία συμμετείχε εξ αποστάσεως μέσω ηλεκτρονικής διαδικτυακής σύνδεσης, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην Δ1α/ΓΠ.οικ.26804/25-4-2020 ΚΥΑ των Υπουργών Δικαιοσύνης, Εθνικής Άμυνας και Υγείας 38.Μαριάνθη Παγουτέλη και 39.Αναστασία Μουζάκη, Αρεοπαγίτες.

Κωλύονται και δεν παρέστησαν οι λοιποί Αντιπρόεδροι του Αρείου Πάγου και Αρεοπαγίτες.

Παραστάθηκαν ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Βασίλειος Πλιώτας και η Γραμματέας της Ολομέλειας Αικατερίνη Φωτοπούλου, Προϊσταμένη Διεύθυνσης της Γραμματείας του Αρείου Πάγου.

Στην αρχή της συνεδρίασης, η Πρόεδρος γνωστοποίησε στα μέλη της Ολομέλειας, ότι στον Άρειο Πάγο υπηρετούν, εκτός από την Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, 10 Αντιπρόεδροι και 65 Αρεοπαγίτες. Αποχώρησαν στις 30-6-2020 λόγω ορίου ηλικίας ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, 4 Αντιπρόεδροι και 17 Αρεοπαγίτες. Με την 80/2020 απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου προήχθησαν 22 Πρόεδροι Εφετών στη θέση του Αρεοπαγίτη, πλην όμως δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία δημοσίευσης του σχετικού Προεδρικού Διατάγματος και δεν έχουν αναλάβει καθήκοντα στον Άρειο Πάγο. Κατόπιν τούτου σήμερα στον Άρειο Πάγο υπηρετούν 10 Αντιπρόεδροι και 43 Αρεοπαγίτες.

Ακολούθως, με εντολή της Προέδρου, η Γραμματέας της Ολομέλειας, εκφώνησε τα ονόματα των υπηρετούντων Αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου και Αρεοπαγιτών, όπου διαπιστώθηκε, ότι από τους 53 υπηρετούντες Δικαστές είναι παρόντες οι αναφερόμενοι στην αρχή της παρούσας 38, δηλαδή είναι παρόντα περισσότερα από τα μισά μέλη της Ολομέλειας, άρα υπάρχει η προβλεπόμενη από το νόμο απαρτία (άρθρο 14 παρ. 5 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει).

Η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου συγκλήθηκε νομίμως, με την από 26 Αυγούστου 2020 έγγραφη πρόσκληση της Προέδρου του Αρείου Πάγου προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και τους υπηρετούντες στον Άρειο Πάγο δικαστικούς λειτουργούς (άρθρο 14 παρ. 2 εδ. α΄ ν. 1756/1988, όπως αντικ. από το άρθρο 3 παρ. 1 του ν. 1868/1989), προκειμένου τα μέλη της, μετά από διαλογική συζήτηση ν' ανταλλάξουν απόψεις και να γνωμοδοτήσουν για το άρθρο 1 του σχεδίου νόμου υπό τον τίτλο: « Ρυθμίσεις για την επιτάχυνση εκκρεμών υποθέσεων του ν. 3869/2010 σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ ως προς την εύλογη διάρκεια της πολιτικής δίκης, τροποποιήσεις του Κώδικα Δικηγόρων και λοιπές διατάξεις», κατόπιν αιτήματος του Υπουργού Δικαιοσύνης που διαβιβάστηκε με το υπ' αριθμόν πρωτ. 38146οικ./20-08-2020 έγγραφό του.

Στη συνέχεια ο **Εισηγητής – Αρεοπαγίτης Θεόδωρος Κανελλόπουλος**, αφού έλαβε το λόγο από την Πρόεδρο, ανέπτυξε ενώπιον

της Ολομελείας την από 3 Σεπτεμβρίου 2020 εισήγησή του, η οποία έχει ως εξής:

Επί των διατάξεων του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου υπό τον τίτλο: «Ρυθμίσεις για την επιτάχυνση εκκρεμών υποθέσεων του ν. 3869/2010 σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ ως προς την εύλογη διάρκεια της πολιτικής δίκης, τροποποιήσεις του Κώδικα Δικηγόρων και λοιπές διατάξεις»

<u>Εισαγωγή</u>

Με τη διάταξη του άρθρου 6 παρ.1 εδ.α' της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), η οποία κυρώθηκε για πρώτη φορά από την Ελλάδα με το Ν.2329/1953 και εκ νέου με το Ν.Δ.53/1974 και αποτελεί, κατά το άρθρο 28 του Συντάγματος, αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού Ελληνικού Δικαίου και υπερισχύει από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη εσωτερικού νόμου, ορίζεται ότι "Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικαίως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίση είτε επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεών του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως". Στο θεσπιζόμενο με την ως άνω διάταξη δικαίωμα στη χρηστή απονομή δικαιοσύνης - δίκαιη δίκη περιλαμβάνεται, ειδικότερα, σύμφωνα με τη σταθερή νομολογία του ΕΔΔΑ, και αυτό (δικαίωμα) της έγκαιρης απονομής της δικαιοσύνης. Η έγκαιρη απονομή της δικαιοσύνης επιβάλλεται σε κάθε είδος δικών (αστικές, εμπορικές, ποινικές), αφού η σχετική διάταξη περιλαμβάνεται στην παράγραφο 1 που έχει γενική εφαρμογή, και, επίσης, στις αποφάσεις όλων των δικαστηρίων (ΑΠ 339/2019). Από το ΕΔΔΑ έχει κριθεί, επίσης, ότι το καθήκον επιμέλειας για την απονομή της δικαιοσύνης απόκειται κατά κύριο λόγο στις αρμόδιες αρχές και συνεπώς υφίσταται υποχρέωση του Κράτους να οργανώνει το δικαστικό του σύστημα κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζεται η επιταγή του ως άνω άρθρου 6

παρ. 1 της ΕΣΔΑ για έκδοση των αποφάσεων από τα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα εντός εύλογης προθεσμίας. Επομένως, η συμπεριφορά των διαδίκων, ακόμη και στα νομικά συστήματα που καθιερώνουν την αρχή της διεξαγωγής της δίκης με δική τους πρωτοβουλία, δεν αναιρεί την υποχρέωση του δικαστηρίου να εξασφαλίζει την απαιτούμενη ταχύτητα στη διεξαγωγή και ολοκλήρωση της δίκης.

Η αξίωση αυτή της διάταξης του άρθρ. 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α, για εκδίκαση της υπόθεσης μέσα σε λογική προθεσμία, ενυπάρχει και στη βούληση του συνταγματικού νομοθέτη και ειδικότερα στο άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο «Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σε αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει πως η δικαστική προστασία κατοχυρώνεται απευθείας από το Σύνταγμα. Η εφαρμογή της δεν εξαρτάται από την έκδοση νόμου. Η φράση «όπως νόμος ορίζει» έχει το νόημα της νομοθετικής ρύθμισης της διαδικασίας, μόνον, για την παροχή της έννομης προστασίας, δίχως ουσιαστικούς περιορισμούς. Δηλαδή, ότι το δικαίωμα δικαστικής προστασίας ισχύει μέσα στα διαδικαστικά πλαίσια που χαράζουν οι εκάστοτε ισχύοντες δικονομικοί νόμοι. Οι νόμοι αυτοί δεν μπορούν να περιορίζουν, αλλά οφείλουν απλώς να προσδιορίζουν τον τρόπο άσκησης του δικαιώματος αυτού. Γίνεται όμως δεκτό ότι επιτρέπεται να καθιερώνονται ειδικότερες προϋποθέσεις και περιορισμοί ως προς την άσκηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις ασκήσεως αυτού πρέπει να συνάδουν με την ανάγκη αποτελεσματικής απονομής δικαιοσύνης. Επίσης, η δικαστική προστασία τότε μόνο εκπληρώνει το σκοπό της ανωτέρω συνταγματικής εγγύησης, όταν είναι πλήρης, αποτελεσματική και απονέμεται μέσα σε εύλογο χρόνο. Σύμφωνα με τα παραπάνω, απορρέει βασική υποχρέωση για την ανάπτυξη ενός Κράτους Δικαίου, που θα εξασφαλίζει την ταχύτερη και αρτιότερη απονομή της δικαιοσύνης. Όταν η Πολιτεία δεν προβαίνει στην άρση των εμποδίων για την άσκηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας, σημαίνει ότι παρακωλύει την ενάσκηση του πιο πάνω συνταγματικού δικαιώματος. Συνεπώς, ο εύλογος χρόνος για την εκδίκαση των υποθέσεων είναι θεμελιώδης προϋπόθεση της δικαιοσύνης. Η χρονική δε περίοδος, που λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να κριθεί αν

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

συντρέχει ή όχι υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης, αρχίζει με την κατάθεση του σχετικού δικογράφου και λήγει με τη δημοσίευση της απόφασης. Κατά συνέπεια, η αδυναμία συζήτησης της υπόθεσης και, συνακόλουθα, έκδοσης δικαστικής απόφασης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο λόγω εγγενών αδυναμιών του συστήματος απονομής δικαιοσύνης, συνιστά ουσιαστικά αρνησιδικία και είναι αντίθετη με την έννοια του κράτους δικαίου. Περαιτέρω, όμως, το πιο πάνω συνταγματικώς κατοχυρωμένο δικαίωμα για παροχή δικαστικής προστασίας και για απονομή της δικαιοσύνης σε εύλογο χρονικό διάστημα, συνδέεται και με την διέπουσα την πολιτική δίκη αρχή της οικονομίας της δίκης και της δικαστικής ενέργειας, η οποία αφορά και το νομοθέτη, ο οποίος «επιτάσσεται» να θεσπίσει τέτοιας μορφής δικονομικές ρυθμίσεις, ώστε η Δικαιοσύνη να απονέμεται στον κατά το δυνατόν συντομότερο χρόνο, χωρίς βεβαίως εκπτώσεις ως προς την ποιότητα, την αξιοπιστία και σε τελευταία ανάλυση την ορθότητα της απονεμόμενης δικαιοσύνης.

Είναι, όμως, κοινή διαπίστωση, από ετών μάλιστα, ότι η υπερβολική καθυστέρηση στην εκδίκαση των υποθέσεων αποτελεί βασικό πρόβλημα της Ελληνικής δικαιοσύνης, γι' αυτό και η χώρα μας καταδικάστηκε πολλές φορές από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για υπερβολικές καθυστερήσεις στην απονομή της Δικαιοσύνης. Μεταρρυθμιστικές προσπάθειες επίλυσης του συγκεκριμένου προβλήματος δεν έλειψαν κατά τις τελευταίες δεκαετίες, αλλά δεν απέδωσαν θεαματικά αποτελέσματα. Τελευταία εκτεταμένη μεταρρύθμιση στον κώδικα πολιτικής δικονομίας επέφερε ο ν. 4335/2015. Ιδιαίτερη επιβάρυνση στο δικαστικό έργο των Ειρηνοδικείων επέφερε ο ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων (νόμος Κατσέλη), που έχει ως σκοπό να διευκολύνει την έστω και μερική εξόφληση των χρεών, στην οποία δεν θα μπορούσαν να προβούν οι οφειλέτες χωρίς τη ρύθμιση, και να τους ανακουφίσει κατά το δυνατόν από τη διαρκή πίεση των ατομικών διώξεων. Οι υποθέσεις αυτές δικάζονται, κατά το άρθρο 3 του ανωτέρω νόμου, από το Ειρηνοδικείο στην περιφέρεια του οποίου ο οφειλέτης έχει την κατοικία του, άλλως τη συνήθη διαμονή του, με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Ο μεγάλος όγκος των υποθέσεων που κατατέθηκαν, ανεξαρτήτως της ύπαρξης

και άλλων αιτίων, προκάλεσαν την υπερφόρτωση των Ειρηνοδικείων, ιδιαίτερα δε των μεγαλύτερων από αυτά, με αποτέλεσμα ο χρόνος εκδίκασης των εν λόγω αιτήσεων να εκτείνεται πέραν και από το έτος 2027 και να καθίσταται έτσι αδύνατη η εκκαθάρισή τους σε εύλογο χρονικό διάστημα σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 6 § 1 ΕΣΔΑ. Ουσιαστικά, η μεγάλη καθυστέρηση φθάνει στα όρια αρνησιδικίας, αφού από την κατάθεση της αίτησης μέχρι την εκδίκασή της στο ακροατήριο μεσολαβεί υπερβολικά μεγάλο χρονικό διάστημα, με συνέπεια να κλονίζεται η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την ίδια τη Δικαιοσύνη. Η κατάσταση αυτή καθιστά αναγκαία την αντιμετώπιση του προβλήματος από όλους τους παράγοντες που εμπλέκονται στην οργάνωση και λειτουργία του δικαιοδοτικού συστήματος. Προς την κατεύθυνση αυτή κινείται το υπό κρίση σχέδιο νόμου, του οποίου το άρθρο 1 (του Κεφαλαίου Α΄) περιλαμβάνει «Ρυθμίσεις για την επιτάχυνση εκδίκασης εκκρεμών υποθέσεων του ν. 3869/2010 σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 6 § 1 ΕΣΔΑ ως προς την εύλογη διάρκεια της πολιτικής δίκης». Για τις διατάξεις του ανωτέρω άρθρου ζητείται η γνωμοδοτικού χαρακτήρα αξιολόγηση από τη Διοικητική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου.

<u>Η αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου.</u>

Επί του άρθρου 1

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Διοικητής

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιχειρείται η επίσπευση της συζήτησης των αιτήσεων ρύθμισης οφειλών του ν. 3869/2010, οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων και έχουν προσδιορισθεί σε δικάσιμο μετά τις 15.6.2021. Οι εισαγόμενες ρυθμίσεις κινούνται αποκλειστικά σε δικονομικό επίπεδο, καταλείποντας άθικτες τις ρυθμίσεις του ουσιαστικού δικαίου του ν. 3869/2010, οι οποίες έχουν ήδη αποτελέσει αντικείμενο νομοθετικών παρεμβάσεων με τους ν. 4161/2013, 4366/2016, 4384/2016 και 4549/2018.

Η προτεινόμενη παρέμβαση κρίνεται ως απολύτως αναγκαία, δεδομένου ότι, παρά τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν έως σήμερα, διαπιστώνεται ότι εκκρεμούν προσδιορισμένες σε δικασίμους μετά την 1η.1.2021 περισσότερες από 40.000 αιτήσεις του ν. 3869/2010 με τη συζήτηση τους να έχει προσδιορισθεί σε πολλές περιπτώσεις σε απώτατο

χρόνο, που φθάνει ακόμη και μετά από το έτος 2027. Ενόψει του ότι πολλές από τις εκκρεμείς αιτήσεις έχουν κατατεθεί ήδη προ του έτους 2015, είναι προφανές, ότι η διάρκεια της δίκης υπερβαίνει κατά πολύ τις επιταγές της παρ. 1 του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ως προς την εύλογη διάρκεια της πολιτικής δίκης κατά τρόπο που εκθέτει την Ελληνική Πολιτεία.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται η λήψη μιας σειράς δικονομικών μέτρων για τον εξορθολογισμό και την επιτάχυνση της διαδικασίας συζήτησης, η οποία, ενόψει των προεκτεθέντων, κρίνεται επιτακτική, δεδομένου ότι οι προηγούμενες νομοθετικές παρεμβάσεις προς την ίδια κατεύθυνση απέβησαν άκαρπες, γεγονός, το οποίο επιβεβαιώνεται από τα στατιστικά δεδομένα.

Οι επιχειρούμενες παρεμβάσεις κινούνται στους παρακάτω βασικούς άξονες:

1. Εκκαθάριση των πινακίων μέσω της υποχρεωτικής για τους ενδιαφερόμενους υποβολής αίτησης επαναπροσδιορισμού της συζήτησης. Από την επισκόπηση των διαθέσιμων στατιστικών στοιχείων διαπιστώνεται ότι ένα σημαντικό μέρος των υποθέσεων του ν. 3869/2010, που εισάγονται στο ακροατήριο και ανέρχεται σε ποσοστό 25% περίπου, δεν συζητείται είτε λόγω ματαίωσης είτε λόγω παραίτησης από το δικόγραφο.

2. Καθιέρωση της υποβολής της αίτησης επαναπροσδιορισμού μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας προς διευκόλυνση των ενδιαφερομένων και εξοικονόμηση δαπανών, με δυνατότητα ηλεκτρονικής διενέργειας των κοινοποιήσεων, που αφορούν στην επίσπευση της διαδικασίας, και λοιπών διαδικαστικών πράξεων.

3. Εφαρμογή του δικονομικού προτύπου της νέας τακτικής διαδικασίας του ν. 4335/2015 με την κάμψη της υποχρεωτικής προφορικότητας και την καθιέρωση της κατ' εξαίρεση διαδικασίας εμμάρτυρης απόδειξης. Με την προτεινόμενη διάταξη, τέλος, αίρεται μια εν τοις πράγμασι διαμορφωθείσα μακροχρόνια εκκρεμότητα, εξαιτίας της οποίας οι μεν καλόπιστοι δανειολήπτες τελούν υπό καθεστώς επαχθούς ιδιότυπης ομηρίας, οι δε στρατηγικοί κακοπληρωτές τελούν υπό καθεστώς μη ανεκτής από την έννομη τάξη οιονεί προστασίας.

Οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου

Άρθρο 1

Στο ν. 3869/2010 (Α΄ 130) προστίθεται νέο άρθρο 4Α ως εξής : «Άρθρο 4Α - Επαναπροσδιορισμός εκκρεμών υποθέσεων.

«1. Αιτήσεις ρύθμισης οφειλών του παρόντος νόμου, που εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό και των οποίων η συζήτηση έχει προσδιορισθεί μετά τις 15.6.2021, εισάγονται προς συζήτηση υποχρεωτικά και αποκλειστικά κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Ως συζήτηση νοείται τόσο η αρχικώς ορισθείσα όσο και η οριζόμενη μετ' αναβολή ή μετά από ματαίωση της υπόθεσης.

2. Για την εισαγωγή προς συζήτηση των εκκρεμών αιτήσεων ρύθμισης οφειλών του παρόντος απαιτείται επί ποινή απαραδέκτου η κατάθεση αίτησης επαναπροσδιορισμού από τον αιτούντα. Η αίτηση επαναπροσδιορισμού επέχει θέση κλήσης προς συζήτηση.

3. Η αίτηση επαναπροσδιορισμού κατατίθεται αποκλειστικά μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, μέσω πληρεξουσίου δικηγόρου και περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, κατοικία, διεύθυνση και Αριθμό Φορολογικού Μητρώου (ΑΦΜ) των διαδίκων και των νόμιμων εκπροσώπων τους, των πιστωτών έναντι των οποίων ζητείται η ρύθμιση και των προσώπων των οποίων διατάχθηκε η κλήτευση. Εφόσον μετέχουν στη διαδικασία νομικά πρόσωπα, αναγράφονται στην αίτηση η εταιρική επωνυμία και ο εταιρικός τύπος, η καταστατική έδρα, η διεύθυνση και ο Αριθμός Φορολογικού Μητρώου. Στην περίπτωση που ζητείται ρύθμιση οφειλών προς το Δημόσιο, αναγράφονται υποχρεωτικά οι αρμόδιες Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (ΔΟΥ), οι οποίες έχουν βεβαιώσει τις προς ρύθμιση οφειλές,

β) διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του αιτούντος ή του πληρεξουσίου δικηγόρου του, στην οποία δύναται να διενεργείται κάθε κοινοποίηση σχετική με τη δίκη της αίτησης ρύθμισης. Εφόσον ο αιτών ή ο πληρεξούσιος δικηγόρος του δεν διαθέτουν διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, δηλώνεται στην αίτηση επί ποινή απαραδέκτου αντίκλητος και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του τελευταίου, στην οποία θα

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

διενεργείται το σύνολο των κοινοποιήσεων της δίκης της αίτησης ρύθμισης οφειλών,

γ) τα στοιχεία της εκκρεμούς αίτησης ρύθμισης οφειλών και, ειδικότερα, τον γενικό και ειδικό αριθμό κατάθεσης αυτής, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η αίτηση, καθώς επίσης τον αριθμό κατάθεσης τυχόν ενδιάμεσων κλήσεων, που έχουν κατατεθεί και αφορούν την αρχική αίτηση,

δ) το διαδικαστικό ιστορικό της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένων τυχόν αναβολών και ματαιώσεων που έχουν μεσολαβήσει, καθώς και προσωρινών διαταγών ή αποφάσεων αναστολής που έχουν χορηγηθεί,

ε) δήλωση ότι ο αιτών συναινεί στην άρση του απορρήτου των τραπεζικών και φορολογικών του πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν. 4174/2013 (Α΄ 170). Οι πιστωτές δικαιούνται να χρησιμοποιούν την ηλεκτρονική πλατφόρμα προς τον σκοπό άσκησης των δικαιωμάτων της περ. γ΄ της παρ. 2 του άρθρου 4 και των παρ. 2 και 3 του άρθρου 10 του παρόντος, χωρίς να απαιτείται συνδρομή της εισαγγελικής Αρχής, αν εκκρεμεί κατά των πιστωτών αίτηση του άρθρου 4 του παρόντος,

στ) δήλωση του έτους ανάληψης της πρώτης δανειακής υποχρέωσης, των δανειακών υποχρεώσεων που είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες με προσημείωση υποθήκης ή υποθήκη σε βάρος της κύριας κατοικίας και, εάν δεν υπάρχει εμπράγματη εξασφάλιση, του έτους ανάληψης της υψηλότερης δανειακής υποχρέωσης.

4. Σε περίπτωση ομοδικίας, η αίτηση επαναπροσδιορισμού κατατίθεται και από έναν ή περισσότερους από τους ομοδίκους. Όσοι ομόδικοι δεν συμπράττουν μνημονεύονται στην αίτηση επαναπροσδιορισμού και κλητεύονται σύμφωνα με την παρ. 8.

5. Από την κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού αίρεται το φορολογικό απόρρητο έναντι των πιστωτών, ως προς τους οποίους ζητείται η ρύθμιση, σχετικά με τα αναφερόμενα στην παρ. 13 του παρόντος έγγραφα, σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν. 4174/2013.

6. Οι αιτήσεις επαναπροσδιορισμού κατατίθενται επί ποινή απαραδέκτου μέσα στις ακόλουθες προθεσμίες:

α) Προκειμένου για αιτήσεις ρύθμισης οφειλών, που κατατέθηκαν μέχρι και τις 31.12.2014, από την 1η.10.2020 έως και την 15η.11.2020.

β) Προκειμένου για αιτήσεις ρύθμισης οφειλών, που κατατέθηκαν από 1ης.1.2015 έως και 30.6.2015, από την 1η.10.2020 έως και την 30η.11.2020.

γ) Προκειμένου για αιτήσεις ρύθμισης οφειλών, που κατατέθηκαν από 1ης.7.2015 έως και 31.12.2015, από την 1η.10.2020 έως και την 15η.12.2020

δ) Προκειμένου για αιτήσεις ρύθμισης οφειλών, που κατατέθηκαν από 1ης.1.2016 έως και 30.6.2016, από την 1η.10.2020 έως και την 31η.12.2020.

ε) Προκειμένου για αιτήσεις ρύθμισης οφειλών, που κατατέθηκαν από 1ης.7.2016 έως και 31.12.2016, από την 1η.10.2020 έως και την 15η.1.2021.

στ) Προκειμένου για αιτήσεις ρύθμισης οφειλών, που κατατέθηκαν από 1ης.1.2017 έως και 30.6.2017, από την 1η.10.2020 έως και την 31η.1.2021.

ζ) Προκειμένου για αιτήσεις ρύθμισης οφειλών, που κατατέθηκαν από 1ης.7.2017 έως και 31.12.2017, από την 1η.10.2020 έως και την 15η.02.2021.

η) Προκειμένου για αιτήσεις ρύθμισης οφειλών, που κατατέθηκαν από 1ης.1.2018 έως και 30.6.2018, από την 1η.10.2020 έως και την 1η.03.2021.

θ) Προκειμένου για αιτήσεις ρύθμισης οφειλών, που κατατέθηκαν από 1ης.7.2018 έως και 31.12.2018, από την 1η.10.2020 έως και την 15η.03.2021.

ι) Προκειμένου για αιτήσεις ρύθμισης οφειλών, που κατατέθηκαν από 1ης.1.2019 και μετά, από την 1η.10.2020 έως και την 31η.03.2021.

κ) Προκειμένου για υποθέσεις, οι οποίες, ανεξαρτήτως του χρόνου κατάθεσης του εισαγωγικού δικογράφου, αναβάλλονται μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου σε δικάσιμο μετά από τις 15.6.2021, η αίτηση επαναπροσδιορισμού κατατίθεται από την 1η.10.2020 έως και την 31η.7.2021. Μέσα στην ίδια ως άνω προθεσμία κατατίθεται η αίτηση επαναπροσδιορισμού και για τις υποθέσεις, που ματαιώνονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου και επαναφέρονται με κλήση, η οποία προσδιορίζεται σε δικάσιμο μετά από την 15η.6.2021.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

7. Οι αιτήσεις επαναπροσδιορισμού διαβιβάζονται ηλεκτρονικά στη γραμματεία του δικαστηρίου, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η αίτηση ρύθμισης οφειλών. Ο γραμματέας του δικαστηρίου συντάσσει πράξη κατάθεσης της αίτησης, την οποία και αναρτά στην ηλεκτρονική πλατφόρμα.

8. Η αίτηση μαζί με την πράξη κατάθεσης κοινοποιούνται προς τον αιτούντα και τα υπόλοιπα πρόσωπα της παρ. 3 με ηλεκτρονικά μέσα, μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας. Με τον ίδιο τρόπο δύναται να ενεργείται και

κάθε άλλη κοινοποίηση στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας δίκης της εκκρεμούς αίτησης ρύθμισης.

9. Πρόσωπα εμπλεκόμενα σε δίκες ρύθμισης οφειλών του παρόντος υπό οποιαδήποτε ιδιότητα έχουν δικαίωμα από 1ης.10.2020 και εντός δεκαπέντε (15) ημερών να εγγραφούν στην ηλεκτρονική πλατφόρμα και να δηλώσουν τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των ιδίων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων ή αντικλήτων τους, στην οποία επιθυμούν τη διενέργεια των επιδόσεων. Προκειμένου για πιστωτές, που έχουν την ιδιότητα του τραπεζικού ιδρύματος, της εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, χρηματοπιστωτικού ιδρύματος ή χρηματοδοτικού φορέα εν γένει, ασφαλιστικής εταιρείας, νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, ΟΤΑ α' και β' βαθμού καθώς και των αρμοδίων ΔΟΥ και του Ελληνικού Δημοσίου, όταν καλούνται ως εγγυητές των προς ρύθμιση οφειλών, οι κοινοποιήσεις ενεργούνται αποκλειστικά με την ηλεκτρονική διαβίβαση της αίτησης και των προσαρτημάτων της στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, που έχουν δηλώσει. Εφόσον κάποιο από τα πρόσωπα της περ. α' της παρ. 3 δεν έχει εγγραφεί στην ηλεκτρονική πλατφόρμα ή δεν έχει δηλώσει διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, η αίτηση επαναπροσδιορισμού κοινοποιείται στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που έχει δηλώσει στο σύστημα TAXISNET της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, εφόσον υπάρχει, ή μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος στον ατομικό του λογαριασμό στο TAXISNET. Σε κάθε περίπτωση, ο αιτών μπορεί να ενεργήσει την κοινοποίηση της αίτησης και κατά τις διατάξεις των άρθρων 122-143 ΚΠολΔ. Η επίδοση διενεργείται υποχρεωτικά κατά τις διατάξεις των άρθρων 122-143 ΚΠολΔ για όσα από τα πρόσωπα της περ. α' της παρ. 3 δεν δηλώθηκε στην αίτηση επαναπροσδιορισμού διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή Αριθμός Φορολογικού Μητρώου. Για όσες κοινοποιήσεις ενεργούνται με ηλεκτρονικά μέσα μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας εκδίδεται ηλεκτρονικό πιστοποιητικό, το οποίο αναρτάται στην πλατφόρμα. Οι εκθέσεις για τη διενέργεια των επιδόσεων κατά τα άρθρα 122-143 ΚΠολΔ αναρτώνται στην ηλεκτρονική πλατφόρμα με επιμέλεια του επισπεύδοντος την επίδοση.

10. Εφόσον η αίτηση επαναπροσδιορισμού δεν έχει κοινοποιηθεί με ηλεκτρονικά μέσα ή σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 122-143 ΚΠολΔ μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της, λογίζεται ως

μηδέποτε ασκηθείσα. Εφόσον συντρέχει περίπτωση διενέργειας επίδοσης στην αλλοδαπή, ο χρόνος συντέλεσης αυτής ως προς τον επισπεύδοντα την επίδοση καθορίζεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 9 Κανονισμού 1393/2007, στο άρθρο 136 ΚΠολΔ ή στις Διεθνείς Συμβάσεις.

11. Αιτήσεις ρύθμισης οφειλών για τις οποίες δεν θα υποβληθεί εμπροθέσμως αίτηση επαναπροσδιορισμού λογίζονται μηδέποτε ασκηθείσες . Προσωρινές διαταγές οι οποίες χορηγήθηκαν στο πλαίσιο αιτήσεων ρύθμισης οφειλών για τις οποίες δεν υποβλήθηκε εμπρόθεσμα αίτηση επαναπροσδιορισμού καταργούνται αυτοδικαίως, χωρίς οποιαδήποτε διαδικασία. Η γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμούσε η αίτηση χορηγεί σχετική βεβαίωση σε κάθε πιστωτή που δικαιολογεί έννομο συμφέρον ως προς τη μη υποβολή εμπρόθεσμης αίτησης επαναπροσδιορισμού.

12. Μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με αυτές. Μέσα στην ίδια προθεσμία κατατίθενται τα αποδεικτικά επίδοσης της αίτησης επαναπροσδιορισμού και της αίτησης ρύθμισης οφειλών, καθώς και τα πιστοποιητικά για τη διενέργεια των κοινοποιήσεων μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας. Σε όσα δικαστήρια έχουν ενταχθεί στο Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων για την Πολιτική και Ποινική Διαδικασία (ΟΣΔΔΥ-ΠΠ) η κατάθεση μπορεί να ενεργείται ηλεκτρονικά και ο φάκελος της δικογραφίας να τηρείται σε ηλεκτρονική μορφή.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

13. Με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου της παρούσας, ο αιτών προσκομίζει τα ακόλουθα έγγραφα με τις προτάσεις του:

(α) Βεβαίωση υποβολής αίτησης επαναπροσδιορισμού, η οποία χορηγείται αυτοματοποιημένα από την ηλεκτρονική πλατφόρμα.

(β) Αντίγραφα εκκαθαριστικών σημειωμάτων της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., που καλύπτουν διάστημα τριών (3) ετών πριν από τη λήψη του πρώτου χρονικά δανείου, του οποίου ζητείται η ρύθμιση με την αίτηση ρύθμισης οφειλών, καθώς και όλο το διάστημα μέχρι την κατάθεση των προτάσεων.

(γ) Δήλωση στοιχείων ακινήτων (Ε9) των τελευταίων πέντε (5) φορολογικών ετών.

(δ) Πράξη διοικητικού προσδιορισμού του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) του τελευταίου φορολογικού έτους.

Τα έγγραφα των περ. α' έως και δ' προσκομίζονται από τον αιτούντα και για τον/την σύζυγό του, καθώς επίσης και για τα ανήλικα τέκνα του με περιουσία.

Στον φάκελο της δικογραφίας τίθενται, με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου ή του επιμελέστερου των διαδίκων, και όσα έγγραφα είχαν κατατεθεί από τον αιτούντα κατά την κατάθεση της αίτησης σύμφωνα με το άρθρο 4 του παρόντος, καθώς επίσης και όσα έγγραφα έχουν ανακτηθεί με επιμέλεια των πιστωτών ή μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας κατά την παρ.5.

14. Οι διάδικοι δικαιούνται να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, με την οποία σχολιάζονται οι προσκομισθείσες αποδείξεις και αντικρούονται ισχυρισμοί, οι οποίοι προβλήθηκαν το πρώτον με τις προτάσεις, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την κατάθεση των προτάσεων. Με την προσθήκη προσκομίζονται νέα αποδεικτικά μέσα και προβάλλονται νέοι ισχυρισμοί, αποκλειστικά για την αντίκρουση ισχυρισμών που προβλήθηκαν το πρώτον με τις προτάσεις ή αφορούν σε αποδεικτικά μέσα που προβλήθηκαν το πρώτον με αυτές. Από την παρέλευση της προθεσμίας κατάθεσης της προσθήκης κλείνει ο φάκελος της δικογραφίας.

Πρόκειται και εδώ για διατύπωση όμοια με αυτή του άρθρου 237 παρ. 2 ΚΠολΔ. Όμως ενώ στο 237 ως αφετηρία της σχετικής προθεσμίας θεωρείται ο χρόνος λήξης της προθεσμίας κατάθεσης των προτάσεων, στην ανωτέρω διάταξη ως έναρξη της προθεσμίας των 15 ημερών ορίζεται ασαφώς «η κατάθεση των προτάσεων». Μάλλον απαιτείται διόρθωση και να οριστεί ως έναρξη της προθεσμίας ρητά η πάροδος της προθεσμίας των 60 ημερών (δηλαδή 60+15=75 από την κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού).

15. Μέσα επίθεσης και άμυνας προβάλλονται αποκλειστικά με τις προτάσεις επί ποινή απαραδέκτου. Εκπρόθεσμες προτάσεις και προσθήκες δεν λαμβάνονται υπόψη.

16. Οι κύριες και πρόσθετες παρεμβάσεις ασκούνται με τις προτάσεις εντός της προθεσμίας της παρ. 12. Προσεπίκληση ή ανακοίνωση δίκης ασκούνται σύμφωνα με το άρθρο 215 ΚΠολΔ μέσα σε αποκλειστική προθεσμία σαράντα πέντε (45) ημερών από την κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού. Ηλεκτρονικά αντίγραφα των ως άνω δικογράφων

αναρτώνται στην ηλεκτρονική πλατφόρμα και κοινοποιούνται σύμφωνα με την παρ. 8.

17. Μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας με πράξη του διευθύνοντος το αρμόδιο ειρηνοδικείο, ορίζεται ειρηνοδίκης για την εκδίκαση της υπόθεσης. Συγχρόνως, ορίζεται ημέρα και ώρα συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι μεγαλύτερο από τριάντα (30) ημέρες από την παρέλευση της ως άνω δεκαπενθήμερης προθεσμίας. Η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Με πρωτοβουλία επίσης του γραμματέα μπορεί να γνωστοποιείται η δικάσιμος που ορίσθηκε με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Κατά την ορισμένη δικάσιμο δεν εξετάζονται μάρτυρες και η υπόθεση συζητείται και χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους. Αναβολή της συζήτησης κατά το άρθρο 241 ΚΠολΔ δεν επιτρέπεται. Μετά από τη συζήτηση αυτή εκδίδεται η οριστική απόφαση με βάση τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας. Αν από τη μελέτη του φακέλου της δικογραφίας ο Ειρηνοδίκης κρίνει απολύτως αναγκαία την εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο ή την παροχή διευκρινίσεων από τους διαδίκους, διατάσσει με διάταξη, που κοινοποιείται στους διαδίκους με ηλεκτρονικά μέσα και επέχει θέση κλήτευσης, την επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι συντομότερο από δεκαπέντε (15) ημέρες και όχι μεγαλύτερο από εξήντα (60) ημέρες από τη δημοσίευση της διάταξης. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξέτασης των μαρτύρων ή της παροχής διευκρινίσεων από τους διαδίκους θεωρείται συντελεσμένη και η επανάληψη της συζήτησης. Μέσα σε οκτώ (8) ημέρες από την εξέταση των μαρτύρων ή την παροχή διευκρινίσεων οι διάδικοι δικαιούνται με προσθήκη να προβούν σε αξιολόγηση των αποδείξεων αυτών. Νέοι ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα δεν λαμβάνονται υπόψη και δεν κατατίθενται νέες προτάσεις.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

18. Δεν εφαρμόζονται στη διαδικασία του παρόντος η παρ. 2 του άρθρου 115 καθώς και τα άρθρα 745, 749 και 751 ΚΠολΔ. Κάθε έλλειψη της δικογραφίας μπορεί να συμπληρωθεί κατά το άρθρο 227 ΚΠολΔ.

19. Κάθε επικοινωνία του δικαστηρίου και των διαδίκων κοινοποιείται μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις δηλωθείσες ηλεκτρονικές διευθύνσεις

των πληρεξουσίων δικηγόρων ή των αντικλήτων τους και τίθεται στη δικογραφία με επιμέλεια του γραμματέα ή αναρτάται στον ηλεκτρονικό φάκελο, σε όσες περιπτώσεις η δικογραφία τηρείται ηλεκτρονικά.

20. Η απόφαση εκδίδεται το αργότερο εντός έξι (6) μηνών από τη συζήτηση της αιτήσεως επαναπροσδιορισμού και δύναται να αναρτηθεί και στην ηλεκτρονική πλατφόρμα τηρουμένων πάντων των κείμενων, εθνικών και ευρωπαϊκών, διατάξεων για την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

21. Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, κάθε διάδικος έχει τη δυνατότητα να προσκαλέσει τους υπόλοιπους διαδίκους (πιστωτές ή αιτούντα) σε απόπειρα εξωδικαστικής επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση. Η απόπειρα διενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 5, 7 και 8 του ν. 4640/2019 (Α' 190). Η πρόσκληση για διαμεσολάβηση δεν αναστέλλει τη διαδικασία ή τις προθεσμίες του παρόντος. Η κατάρτιση πρακτικού διαμεσολάβησης επάγεται αυτοδίκαιη κατάργηση της δίκης ως προς τους συμβαλλόμενους πιστωτές. Το πρακτικό τίθεται στη δικογραφία με επιμέλεια του επιμελέστερου των διαδίκων.

22. Πιστωτές που δεν κλητεύθηκαν στην αίτηση ρύθμισης οφειλών, στην αίτηση επαναπροσδιορισμού ή στην απόπειρα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση, δικαιούνται να ασκήσουν τριτανακοπή μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης ή την επικύρωση του πρακτικού. Η συζήτηση της τριτανακοπής προσδιορίζεται εντός εξήντα (60) ημερών από την κατάθεσή της. Αναβολή συζήτησης δεν επιτρέπεται.

23. Οι ρυθμίσεις του παρόντος κατισχύουν κάθε αντίθετης διάταξης του ΚΠολΔ και του ν. 4640/2019.

24. Κάθε ζήτημα σχετικό με τη δημιουργία, τη διαμόρφωση και τον καθορισμό των όρων λειτουργίας της ηλεκτρονικής πλατφόρμας καθώς και των τεχνικών λεπτομερειών εφαρμογής των παρ. 3, 6, 7, 8 και 9 ή κάθε άλλο ζήτημα που αφορά στην ηλεκτρονική κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού, των κοινοποιήσεών της, της ηλεκτρονικής τήρησης του φακέλου της δικογραφίας και της διεκπεραίωσής της με ηλεκτρονικά μέσα ρυθμίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

25. Με την επιφύλαξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1, υποθέσεις, οι οποίες έχουν προσδιοριστεί για συζήτηση σε δικασίμους μεταγενέστερες της 15ης.6. 2021, λογίζονται αυτοδικαίως αποσυρθείσες.

26. Ένδικα μέσα και βοηθήματα που ασκούνται κατά των αποφάσεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή του παρόντος, δικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 739 επ. ΚΠολΔ. Έφεση ασκείται μέσα στην προθεσμία της παρ. 1 του άρθρου 518 ΚΠολΔ, άλλως μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης.

Ανάλυση των διατάξεων του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου

Με τις παραγράφους 1 έως 4 και 6 του προστιθέμενου άρθρου 4α του σχεδίου προβλέπεται, για τις αιτήσεις ρύθμισης οφειλών, οι οποίες εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό και των οποίων η συζήτηση, είτε εξ αρχής είτε ύστερα από αναβολή ή ματαίωση, έχει προσδιορισθεί μετά τις 15.6.2021, η υποχρεωτική υποβολή αίτησης επαναπροσδιορισμού της συζήτησης, επί ποινή απαραδέκτου, σε καθορισμένες προθεσμίες, ανάλογα με το χρόνο κατάθεσης της αρχικής αίτησης. Ειδικότερα:

Κατά την **παράγραφο 1**, οι ανωτέρω αιτήσεις εισάγονται προς συζήτηση υποχρεωτικά και αποκλειστικά κατά τις διατάξεις του προστιθέμενου νέου άρθρου 4Α, που στηρίζονται, κατά τα κατωτέρω εκτιθέμενα, στο δικονομικό πρότυπο της νέας τακτικής διαδικασίας του ν. 4335/2015. Σύμφωνα δε με την **παράγραφο 2**, για την εισαγωγή προς συζήτηση των εκκρεμών αυτών αιτήσεων απαιτείται επί ποινή απαραδέκτου η κατάθεση αίτησης επαναπροσδιορισμού από τον ίδιο τον αιτούντα. Έτσι, τηρείται η δικονομική αρχή της διάθεσης (άρθρο 106 ΚΠολΔ), σύμφωνα με την οποία την εξουσία (πρωτοβουλία) για να αρχίσει, να εξελιχθεί και να τελειώσει μία δίκη, καθώς και την εξουσία καθορισμού του αντικειμένου της δίκης έχουν οι διάδικοι. Η διάταξη του τελευταίου εδαφίου, ότι δηλαδή η αίτηση επαναπροσδιορισμού επέχει θέση κλήτευσης είναι ανάλογη προς αυτή του άρθρου 226 παρ. 5 του ΚΠολΔ, που προβλέπει τη δυνατότητα του διαδίκου να ζητήσει τον ορισμό συντομότερης δικασίμου από αυτή που ορίστηκε κατά την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Βιβλιοθηκάριος

Με την **παράγραφο 3** καθιερώνεται η υποβολή της αίτησης επαναπροσδιορισμού, αποκλειστικά, μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας και προσδιορίζονται στα εδάφια α – στ΄ τα στοιχεία που πρέπει να περιέχει η αίτηση. Όσον αφορά τη δυνατότητα ηλεκτρονικής κατάθεσης δικογράφων, αυτή προβλέπεται ήδη στα άρθρα 119 παρ. 4 και 215 παρ. 1 του ΚΠολΔ. Η ηλεκτρονική υποβολή της αίτησης επαναπροσδιορισμού, σε συνδυασμό με τα απαιτούμενα στοιχεία, κάποια από τα οποία δεν ορίζονται στο άρθρο 118 ΚΠολΔ (όπως η δήλωση ότι ο αιτών συναινεί στην άρση του απορρήτου των τραπεζικών και φορολογικών του πληροφοριών) παρέχει τη δυνατότητα επικαιροποίησης της εκκρεμούς αίτησης και ενός άμεσου ελέγχου σχετικά με το αν ο δικαιούχος εμπίπτει στην προστασία του νόμου, ενώ μέχρι τώρα ο έλεγχος αυτός γίνεται κατά την εκδίκαση της αίτησης. Το γεγονός όμως ότι καθυστερεί σημαντικά ο χρόνος εκδίκασης έχει ως αποτέλεσμα να επωφελούνται της προστασίας του νόμου για μεγάλο χρονικό διάστημα εκείνοι που δεν εμπίπτουν στις ρυθμίσεις του και παραιτούνται λίγο πριν ή κατά την εκδίκαση της αιτήσεως. Επίσης, μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας δίνεται η δυνατότητα ελέγχου της εισοδηματικής και περιουσιακής κατάστασης του αιτούντος οφειλέτη, προκειμένου να διαπιστώνεται εάν τα οικονομικά στοιχεία που έχει δηλώσει είναι ακριβή, όπως και η ικανότητα αποπληρωμής των υποχρεώσεων αυτού, η ενδεχόμενη απόκρυψη ή μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων. Έτσι, βασίμως αναμένεται ότι οι φερόμενοι στην αιτιολογική έκθεση ως «στρατηγικοί κακοπληρωτές» θα αποφύγουν τη συγκεκριμένη διαδικασία επαναπροσδιορισμού, καθώς η συναίνεση στην άρση του τραπεζικού και φορολογικού απορρήτου συνιστά πλέον προϋπόθεση επαναπροσδιορισμού της αίτησης. Κατά συνέπεια, μέσω της υποχρεωτικής για τους ενδιαφερόμενους υποβολής αίτησης επαναπροσδιορισμού της συζήτησης, με τις προαναφερόμενες προϋποθέσεις, επιτυγχάνεται εξ αρχής μια πρώτη εκκαθάριση των υπερφορτωμένων πινακίων, αφού ένας σημαντικός αριθμός των εκκρεμών αιτήσεων δεν θα επαναπροσδιοριστεί, γεγονός που θα δώσει τη δυνατότητα επίσπευσης της εκδίκασης και έκδοσης απόφασης για τις λοιπές υποθέσεις.

Επισημαίνεται ότι η θεσπιζόμενη με τη διάταξη της παραγράφου 5ε του άρθρου 4Α άρση του τραπεζικού και φορολογικού απορρήτου προβλέπεται με τη συναίνεση του αιτούντος οφειλέτη και συνεπώς δεν είναι αντίθετη με τις

σχετικές διατάξεις περί φορολογικού (17 του ν. 4174/2013) και τραπεζικού απορρήτου (ΝΔ 1059/1971) που συγκεκριμενοποιούν το περιεχόμενο των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1 του Συντάγματος. Ειδικότερα, στο άρθρο 17 παρ. 5 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι «Στοιχεία ή πληροφορίες σχετικά με φορολογούμενο είναι δυνατόν να αποκαλύπτονται σε τρίτον κατόπιν αιτήσεως, με την έγγραφη συναίνεση του φορολογουμένου...». Άλλωστε, και στο άρθρο 10 παρ. 2 και 3 του ν. 3869/2010, αφενός μεν προβλέπεται ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να επιτρέπει στους πιστωτές την πρόσβαση σε στοιχεία που απεικονίζουν την οικονομική του κατάσταση και τα τρέχοντα εισοδήματά του και ότι παράβαση της υποχρέωσης αυτής από δόλο ή βαριά αμέλεια μπορεί, κατά την κρίση του δικαστηρίου, να επιφέρει την απόρριψη της αίτησης για ρύθμιση οφειλών και απαλλαγή (παρ. 2), αφετέρου δε παρέχεται στον δανειστή το δικαίωμα, μετά από αίτησή του, που διαβιβάζεται στη φορολογική αρχή μέσω του αρμοδίου εισαγγελέα, να λάβει και αντίστοιχα η φορολογική αρχή υποχρεούται να του χορηγήσει «κάθε χρήσιμη πληροφορία» για την περιουσιακή κατάσταση και τα εισοδήματα των οφειλετών, που έχουν υποβάλει αίτηση για ρύθμιση των οφειλών τους, ανεξάρτητα από τη συναίνεσή τους ή μη. Σημειωτέον ότι το με την υπ' αριθμ.126/2012 Γνωμοδότησή του το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδότησε, ότι ο οικονομικός έφορος υποχρεούται, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, να χορηγεί σε πιστωτή του οφειλέτη, κάθε πληροφορία και στοιχείο για την περιουσιακή κατάσταση και τα εισοδήματα του οφειλέτη-φορολογούμενου, ακόμη και αν αυτά εμπίπτουν στο φορολογικό απόρρητο, εφόσον είναι πρόσφορα για να καταστεί δυνατός ο σχετικός περιουσιακός έλεγχος του οφειλέτη εκ μέρους του αιτούντος πιστωτή, καθόσον το φορολογικό απόρρητο, επιτρεπτώς κάμπτεται από τη ρητή διάταξη του άρθρου 10 παρ. 3 του ν. 3869/2010. Ήδη, με τη νέα διάταξη, εφόσον προβλέπεται η συναίνεση του αιτούντος για την απόκτηση των εν λόγω πληροφοριών, δεν απαιτείται η συνδρομή της εισαγγελικής αρχής. Περαιτέρω, με την ανωτέρω ρύθμιση, δηλαδή να περιλαμβάνεται ως αναγκαίο περιεχόμενο της αίτησης επαναπροσδιορισμού δήλωση ότι ο αιτών συναινεί στην άρση του απορρήτου των τραπεζικών και φορολογικών του πληροφοριών, δεν τίθεται ουσιαστικός περιορισμός στο συνταγματικό δικαίωμα αυτού για την παροχή της έννομης προστασίας, καθόσον στη

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

συγκεκριμένη περίπτωση η αιτούμενη προστασία αυτού στηρίζεται ουσιαστικά στην επίκληση από τον ίδιο των ανωτέρω στοιχείων, αφού κατά το άρθρο 10 παρ. 1 του ν. 3869/2010 ο οφειλέτης έχει την υποχρέωση να υποβάλει ειλικρινή δήλωση για τα περιουσιακά στοιχεία και εισοδήματά του, τόσο κατά τη διαδικασία που αρχίζει με την υποβολή της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4 όσο και κατά την περίοδο ρύθμισης των οφειλών. Άρα είναι συνταγματικώς ανεκτό ο νομοθέτης να επιτρέπει την άρση του τραπεζικού και φορολογικού απορρήτου κατατείνοντας με τη σχετική ρύθμιση στην ικανοποίηση της απαιτήσεως του αιτούντος μόνον εφόσον συντρέχουν οι προβλεπόμενες από το νόμο προϋποθέσεις. Άλλωστε, για να είναι η δικαστική προστασία πλήρης, αποτελεσματική, αντικειμενική, έγκαιρη και πειστική, σύμφωνα με τις απαιτήσεις ενός σύγχρονου κράτους δικαίου, πρέπει να παρέχεται και στα πρόσωπα που έχουν στη δίκη τη θέση του αμυνόμενου η δυνατότητα να αποδείξουν την αλήθεια όσων υποστηρίζουν. Επίσης, λόγω της προβλεπόμενης συναίνεσης του αιτούντος, η πιο πάνω ρύθμιση, με την οποία δίδεται το δικαίωμα στον πιστωτή να λάβει πληροφορίες για το φορολογικό και τραπεζικό απόρρητο του αιτούντος, δεν παραβιάζει το συνταγματικά κατοχυρωμένο (άρθρο 9Α του Συντάγματος) δικαίωμά του στην προστασία των προσωπικών δεδομένων του, αφού και στο άρθρο 6 παρ. 1 του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ορίζεται ότι «Η επεξεργασία είναι σύννομη μόνο εάν και εφόσον ισχύει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) το υποκείμενο των δεδομένων έχει συναινέσει στην επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του για έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους σκοπούς», ενώ, κατά το άρθρο 1 αρ. 11 του εν λόγω Κανονισμού ως «συγκατάθεση» του υποκειμένου των δεδομένων εννοείται «κάθε ένδειξη βουλήσεως, ελεύθερη, συγκεκριμένη, ρητή και εν πλήρει επιγνώσει, με την οποία το υποκείμενο των δεδομένων εκδηλώνει ότι συμφωνεί, με δήλωση ή με σαφή θετική ενέργεια, να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν», την προϋπόθεση δε αυτή ασφαλώς πληροί η ως άνω απαιτούμενη στην αίτηση επαναπροσδιορισμού δήλωση του αιτούντος οφειλέτη. Επίσης, με το (νέο)

νόμο 4624/2019 για τα προσωπικά δεδομένα ορίζεται στο άρθρο 25 παρ. 1 περ. γ΄ ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από ιδιωτικούς φορείς για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίο έχουν συλλεχθεί, επιτρέπεται, εφόσον είναι απαραίτητη «για τη θεμελίωση, άσκηση ή υποστήριξη νομικών αξιώσεων, εκτός και εάν υπερτερεί το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων να μην τύχουν επεξεργασίας τα δεδομένα αυτά».

Στην παράγραφο 6 ορίζονται συγκεκριμένες προθεσμίες μέσα στις οποίες πρέπει να κατατεθούν, επί ποινή απαραδέκτου, από τους ενδιαφερόμενους οι αιτήσεις επαναπροσδιορισμού, ως χρόνος έναρξης των οποίων τίθεται η 1-10-2020, ενώ η λήξη τους κλιμακώνεται ανάλογα με το χρόνο κατάθεσης της αρχικής αίτησης. Η τελευταία προθεσμία λήγει στις 31-3-2021. Ειδικά, όσες αιτήσεις, ανεξαρτήτως του χρόνου κατάθεσης του εισαγωγικού δικογράφου, αναβληθούν μετά την έναρξη ισχύος του νέου άρθρου 4Α, σε δικάσιμο μετά τις 15.6.2021 ή ματαιωθούν και επαναφερθούν με κλήση, η αίτηση επαναπροσδιορισμού θα κατατεθεί από την 1η.10.2020 έως και την 31η.7.2021. Η εν λόγω προθεσμία, η οποία αποτελεί νόμιμη δικονομική προθεσμία ενεργείας, η παρέλευση της οποίας συνεπάγεται έκπτωση από το δικαίωμα επαναπροσδιορισμού της υπόθεσης (άρθρ. 144 και 151 ΚΠολΔ), δεν αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 20 παρ.1 του Συντάγματος, αφού αυτή, όπως αναφέρθηκε, δεν αποκλείει στον κοινό νομοθέτη τη δυνατότητα θέσπισης δικονομικών προϋποθέσεων για την παροχή προστασίας από τα δικαστήρια και την πρόοδο της δίκης, αρκεί οι σχετικές ρυθμίσεις αφενός, να συνάπτονται με τη λειτουργία των δικαστηρίων και την ανάγκη αποτελεσματικής απονομής της δικαιοσύνης και, αφετέρου, να μην συνεπάγονται κατάλυση ή υπέρμετρο περιορισμό που να θίγουν τον πυρήνα του εν λόγω δικαιώματος. Η θέσπιση επομένως της ανωτέρω ανατρεπτικής προθεσμίας, που αποβλέπει στην εκκαθάριση των πινακίων με τις εκκρεμείς υποθέσεις για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και, ουσιαστικά, στην προστασία εκείνων των οφειλετών που πραγματικά επιθυμούν την εκδίκαση της υπόθεσής τους και μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα, συνάπτεται με την ανάγκη απονομής αποτελεσματικής δικαιοσύνης, δεν θίγει τον πυρήνα του δικαιώματος για δικαστική προστασία, αφού ουδεμία απαγόρευση τίθεται για τον επαναπροσδιορισμό των αιτήσεων μέσα στις

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Ειρηνητής

τιθέμενες προθεσμίες, και συνεπώς δεν αντίκειται στην ανωτέρω συνταγματική διάταξη.

Με την παράγραφο 7 προβλέπεται ότι οι αιτήσεις επαναπροσδιορισμού διαβιβάζονται ηλεκτρονικά στη γραμματεία του δικαστηρίου, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η αίτηση ρύθμισης οφειλών και η ηλεκτρονική σύνταξη της έκθεσης κατάθεσης εκάστης αίτησης από τον αρμόδιο γραμματέα, όπως ορίζεται και στα άρθρα 215 παρ. 1 και 117 παρ. 2 ΚΠολΔ., ενώ με την παράγραφο 8, με την οποία συνέχεται και η παράγραφος 9, προβλέπεται σύστημα ηλεκτρονικής κοινοποίησης της αίτησης προς τους διαδίκους, γι' αυτό στα απαραίτητα στοιχεία της αίτησης περιλαμβάνεται, όπως αναφέρθηκε, και η διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του αιτούντος ή του πληρεξουσίου δικηγόρου του, με υποχρέωση, σε περίπτωση που αυτοί δεν διαθέτουν διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, να δηλωθεί επί ποινή απαραδέκτου αντίκλητος και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του τελευταίου, στην οποία θα διενεργείται το σύνολο των κοινοποιήσεων της δίκης της αίτησης ρύθμισης οφειλών. Αναμφίβολα η αξιοποίηση των σύγχρονων τεχνολογικών μέσων βοηθά στην επιτάχυνση της διαδικασίας. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ο αιτών μπορεί να ενεργήσει την κοινοποίηση της αίτησης κατά τις γενικές διατάξεις των άρθρων 122-143 ΚΠολΔ, κατά τις οποίες, όμως, η επίδοση διενεργείται υποχρεωτικά για όσα από τα πρόσωπα της περ. α' της παρ. 3 δεν δηλώθηκε στην αίτηση επαναπροσδιορισμού διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή Αριθμός Φορολογικού Μητρώου.

Σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 10, που είναι όμοια με τη διάταξη του άρθρου 215 παρ. 2 ΚΠολΔ, η αίτηση επαναπροσδιορισμού πρέπει να κοινοποιηθεί μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την κατάθεσή της, διαφορετικά θεωρείται ως μη ασκηθείσα, με εξαίρεση την περίπτωση επίδοσης στην αλλοδαπή, όπου ο χρόνος συντέλεσης της επίδοσης ως προς τον επισπεύδοντα την επίδοση καθορίζεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 9 Κανονισμού 1393/2007, στο άρθρο 136 ΚΠολΔ ή στις Διεθνείς Συμβάσεις.

Στη συνέχεια, με την επόμενη παράγραφο 11, ρυθμίζεται η τύχη των αιτήσεων εκείνων για τις οποίες δεν θα υποβληθεί αίτηση επαναπροσδιορισμού. Αυτές θεωρούνται πλέον ως μηδέποτε ασκηθείσες, ενώ οι προσωρινές διαταγές οι οποίες χορηγήθηκαν στο πλαίσιο των

αιτήσεων αυτών καταργούνται αυτοδικαίως. Είναι προφανές ότι με την αίτηση επαναπροσδιορισμού παρέχεται η δυνατότητα σε όλους τους ενδιαφερόμενους, εφόσον πράγματι επιθυμούν, να συζητήσουν την υπόθεσή τους και μάλιστα σε σύντομο χρόνο. Επομένως, οι υποθέσεις εκείνες, που για διάφορους λόγους δεν έχουν ενδιαφέρον πλέον για τους αιτούντες, παύουν να καταγράφονται ως εκκρεμείς και λογίζονται κατά την παράγραφο 25 αυτοδικαίως αποσυρθείσες, παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα στα Ειρηνοδικεία ορθού προγραμματισμού για τον προσδιορισμό, εκδίκαση και περαίωση των αιτήσεων των πραγματικά ενδιαφερομένων οφειλετών, ενώ σήμερα οι ματαιούμενες υποθέσεις θεωρούνται εκκρεμείς, λόγω της δυνατότητας να επαναφερθούν με κλήση του διαδίκου, διαιωνίζοντας έτσι την επιβάρυνση των πινακίων. Συνεπώς, με την αίτηση επαναπροσδιορισμού εκκαθαρίζονται εξ αρχής οι υποθέσεις εκείνες, οι οποίες, ενώ εγγράφονται στο πινάκιο και συμβάλλουν στην υπερφόρτωσή τους (με αποτέλεσμα τον ορισμό δικασίμου έπειτα από μεγάλο χρονικό διάστημα), στο τέλος εγκαταλείπονται για διάφορους λόγους, δηλαδή ματαιώνονται οριστικά. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι το σχέδιο νόμου με τη ρύθμιση αυτή ακολουθεί για τις συγκεκριμένες υποθέσεις ένα συνδυασμό της αρχής της διαθέσεως, σύμφωνα με την οποία, όπως αναφέρθηκε, η πρωτοβουλία και η εξουσία για την έναρξη, εξέλιξη και περάτωση της διαδικασίας και της όλης δίκης ανήκει στους διαδίκους, με την έτερη αρχή της αυτεπάγγελτης ενέργειας των κρατικών (δικαιοδοτικών) οργάνων, αφού θεωρεί ως μη ασκηθείσες τις μη επαναπροσδιορισθείσες, οι οποίες αυτοδικαίως αποσύρονται από το πινάκιο. Η ανωτέρω διάταξη, σύμφωνα με την οποία όσοι απωλέσουν την προθεσμία κατάθεσης της αίτησης επαναπροσδιορισμού δεν θα μπορούν πλέον να ενταχθούν στο νόμο, δεν παραβιάζει τη συνταγματική διάταξη του άρθρου 20 του Συντάγματος για την παροχή δικαστικής προστασίας, αφού ο νομοθέτης μπορεί, όπως αναφέρθηκε, να θέτει προθεσμία για την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος με κύρωση την έκπτωση από αυτό, ενώ και οι προϋποθέσεις ασκήσεως του δικαιώματος πρέπει να συνάδουν με την ανάγκη αποτελεσματικής απονομής δικαιοσύνης σε εύλογο χρόνο, όπως συμβαίνει στην προκείμενη περίπτωση. Επισημαίνεται, πάντως, ότι ενόψει της διάταξης της παραγράφου 1, που ορίζει ότι οι αιτήσεις που εκκρεμούν εισάγονται προς συζήτηση υποχρεωτικά και αποκλειστικά κατά τις διατάξεις του παρόντος

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

άρθρου, ανακύπτει ζήτημα, αν, σε περίπτωση επίκλησης για απώλεια της προθεσμίας λόγω ανωτέρας βίας, θα τύχει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 152 ΚΠολΔ περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, ενόψει και της βασικής αρχής «ουδείς υποχρεούται στα αδύνατα». Η συγκεκριμένη, όμως, ρύθμιση είναι ειδική και μάλλον φαίνεται ότι δεν προβλέπεται η εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης, αφού αντίθετη άποψη μπορεί να οδηγήσει στην επανάληψη των αιτίων που δημιούργησαν το πρόβλημα, η επίλυση του οποίου επιχειρείται με την υπό κρίση ρύθμιση.

Περαιτέρω, οι επόμενες παράγραφοι 12 έως 18 αναφέρονται στην κατάθεση των προτάσεων, την προβολή των ισχυρισμών και την προσκομιδή των αποδεικτικών μέσων από τους διαδίκους, στην προσθήκη και αντίκρουση, στην άσκηση κύριας και πρόσθετης παρέμβασης καθώς και προσεπίκλησης, στον ορισμό δικαστή και δικασίμου, στη συζήτηση της αίτησης, την κατ' εξαίρεση εξέταση μαρτύρων.

Όπως ήδη αναφέρθηκε, οι υποθέσεις του ν. 3869/2010 δικάζονται σήμερα με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, με την οποία εισάγεται απόκλιση από τη ρύθμιση του άρθρου 106 ΚΠολΔ και καθιερώνεται το ανακριτικό σύστημα, το οποίο παρέχει στο δικαστήριο ελευθερία αυτεπάγγελτης ενέργειας και συλλογής του αποδεικτικού υλικού και εξακρίβωσης πραγματικών γεγονότων, επί πλέον δε επιτρέπεται η προβολή των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών σε κάθε στάση της πρωτοβάθμιας δίκης, αλλά και στην κατ` έφεση δίκη και, έτσι, καθιερώνεται εξαίρεση από το συγκεντρωτικό σύστημα. Η ειδική αυτή ρύθμιση καταλαμβάνει τις γνήσιες και τις μη γνήσιες υποθέσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας, δηλαδή και εκείνες τις ιδιωτικές διαφορές που ο νόμος παραπέμπει για εκδίκαση στην ειδική αυτή διαδικασία, λόγω της απλότητας και συντομίας από την οποία κυριαρχείται, όπως συμβαίνει με τις υποθέσεις του ως άνω ν. 3869/2010 (ΑΠ 438/2019). Αντιθέτως, με τις τιθέμενες νέες διατάξεις του σχεδίου νόμου εφαρμόζεται για τις υποθέσεις αυτές το δικονομικό πρότυπο της νέας τακτικής διαδικασίας του ν. 4335/2015 με την κάμψη της υποχρεωτικής προφορικότητας και την καθιέρωση της κατ' εξαίρεση διαδικασίας εμμάρτυρης απόδειξης. Συγκεκριμένα, η διαδικασία εκδίκασης των ανωτέρω υποθέσεων είναι κατ' αρχάς έγγραφη, εξελίσσεται με βάση τις έγγραφες προτάσεις και τους

περιεχόμενους σ' αυτές ισχυρισμούς των διαδίκων, ενώ η συζήτηση στο ακροατήριο είναι καθαρώς τυπική, χωρίς να είναι αναγκαία, όπως ρητώς προβλέπεται, η παρουσία και η συμμετοχή των διαδίκων ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους. Μόνον αν από τη μελέτη του φακέλου της δικογραφίας ο Ειρηνοδίκης κρίνει απολύτως αναγκαία την εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο ή την παροχή διευκρινίσεων από τους διαδίκους, διατάσσει με διάταξη, που κοινοποιείται στους διαδίκους με ηλεκτρονικά μέσα και επέχει θέση κλήτευσης, την επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι συντομότερο από δεκαπέντε (15) ημέρες και όχι μεγαλύτερο από εξήντα (60) ημέρες από τη δημοσίευση της διάταξης. Αφετηριακό χρονικό σημείο για την άσκηση όλων των διαδικαστικών πράξεων των διαδίκων ή τρίτων, με τις οποίες προβάλλονται οι εκατέρωθεν ισχυρισμοί των διαδίκων αποτελεί τώρα η κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού, που αποτελεί το αποκλειστικώς κρίσιμο χρονικό σημείο για τον υπολογισμό των υπολοίπων προβλεπόμενων αποκλειστικών προθεσμιών.

Ειδικότερα:

Η διατύπωση της παραγράφου 12 είναι όμοια με αυτή του άρθρου 237 παρ. 1 ΚΠολΔ. Προβλέπεται δηλαδή η υποχρέωση των διαδίκων να καταθέσουν τις προτάσεις εντός της οριζόμενης προθεσμίας ενεργείας των 60 ημερών από την κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού, μαζί με όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα, τα αποδεικτικά επιδόσεως κλπ, με την επί πλέον δυνατότητα, σε όσα δικαστήρια έχουν ενταχθεί στο Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων για την Πολιτική και Ποινική Διαδικασία (ΟΣΔΔΥ-ΠΠ) η κατάθεση μπορεί να ενεργείται ηλεκτρονικά και ο φάκελος της δικογραφίας να τηρείται σε ηλεκτρονική μορφή. Στην παράγραφο 13 δε, αναφέρονται συγκεκριμένα έγγραφα (Αντίγραφα εκκαθαριστικών σημειωμάτων της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., Δήλωση Ε9, Πράξη ΕΝ.Φ.Ι.Α. κλπ), τα οποία ο αιτών οφείλει να προσκομίσει με τις προτάσεις του προς απόδειξη κυρίως των εισοδημάτων και των περιουσιακών του στοιχείων. Για τα εν λόγω έγγραφα, η παράγραφος 5 του σχεδίου ρητά ορίζει, ότι από την κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού αίρεται το φορολογικό απόρρητο αυτών έναντι των πιστωτών, ως προς τους οποίους ζητείται η ρύθμιση, σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν. 4174/2013. Επ' αυτού

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

ισχύουν όσα ήδη εκτέθηκαν σχετικά με το περιεχόμενο της αίτησης επαναπροσδιορισμού.

Επίσης, και οι διατάξεις της παραγράφου 14 είναι όμοιες με αυτές του άρθρου 237 παρ. 2 ΚΠολΔ. Ορίζεται δηλαδή προθεσμία για την προσθήκη στις προτάσεις 15 ημερών, με την οποία μπορεί να προταθούν νέοι ισχυρισμοί και να προσκομισθούν νέα αποδεικτικά μέσα, μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στις προτάσεις. Με την παρέλευση και της πιο πάνω προθεσμίας των 15 ημερών κλείνει ο φάκελος της δικογραφίας. Επομένως, νομικώς κρίσιμα γεγονότα, τα οποία τυχόν λαμβάνουν χώρα μετά την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας και την ολοκλήρωση του φακέλου της δικογραφίας θα συνεκτιμηθούν πλέον στο δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας (με βάση το άρθρο 765 ΚΠολΔ, αφού η έφεση κατά την παράγραφο 26 δικάζεται με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας). **Επισημαίνεται όμως ότι, ενώ στο 237 του ΚΠολΔ ως αφετηρία της προθεσμίας για την προσθήκη θεωρείται ο χρόνος λήξης της προθεσμίας κατάθεσης των προτάσεων, στην ανωτέρω διάταξη ως έναρξη της προθεσμίας των 15 ημερών ορίζεται απλώς «η κατάθεση των προτάσεων».** Αν και εκτιμάται ότι ως έναρξη της προθεσμίας εννοείται και εδώ η πάροδος της προθεσμίας των 60 ημερών για την κατάθεση των προτάσεων, **θα πρέπει να αρθεί η σχετική ασάφεια.**

Από την παράγραφο 15, που ορίζει ότι «Μέσα επίθεσης και άμυνας προβάλλονται αποκλειστικά με τις προτάσεις επί ποινή απαραδέκτου. Εκπρόθεσμες προτάσεις και προσθήκες δεν λαμβάνονται υπόψη», προκύπτει ότι αποκλειστικά με τις προτάσεις όχι κατά την τυπική συζήτηση στο ακροατήριο πρέπει να προταθούν επί ποινή απαραδέκτου και οι ενστάσεις. Καθιερώνεται συνεπώς το συγκεντρωτικό σύστημα, σε αντίθεση με τα ισχύοντα στην εκούσια δικαιοδοσία, όπου καθιερώνεται εξαίρεση από το εν λόγω σύστημα (βλ. άρθρα 745 για προβολή ισχυρισμών μέχρι την τελευταία συζήτηση και 751 για δυνατότητα μεταβολής της αίτησης). Με τη θέσπιση του συστήματος αυτού αποβλέπει ο νομοθέτης στη διευκόλυνση του δικαστή και στην επιτάχυνση της δίκης. Όσο πιο γρήγορα έχει ο δικαστής στη διάθεσή του όλους τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα των διαδίκων, τόσο πιο γρήγορα θα μπορέσει να εκδώσει την απόφασή του.

Η παράγραφος 16 αναφέρεται στην άσκηση της παρέμβασης, πρόσθετης και κύριας, και της προσεπίκλησης. Συγκεκριμένα ορίζεται ότι οι διαδικαστικές πράξεις κάθε είδους παρέμβασης ασκούνται με τις προτάσεις εντός της προθεσμίας των 60 ημερών από την κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού, που προβλέπεται για την κατάθεση των προτάσεων, σε αντίθεση με την κύρια παρέμβαση του άρθρου 752 ΚΠολΔ στην εκούσια δικαιοδοσία, που ασκείται με την κατάθεση δικογράφου. Η προσεπίκληση και η ανακοίνωση δίκης ασκούνται όμως κατά το άρθρο 215 ΚΠολΔ δηλαδή με δικόγραφο που κατατίθεται και επιδίδεται σε όλους τους διαδίκους μέσα σε 45 ημέρες από την κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού

Όμοιες με τις διατάξεις του άρθρου 237 παρ 4, 5, 6 ΚΠολΔ είναι και οι διατάξεις της παραγράφου 17. Έτσι, προβλέπεται ότι μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας με πράξη του διευθύνοντος το αρμόδιο ειρηνοδικείο, ορίζεται ειρηνοδίκης για την εκδίκαση της υπόθεσης. Συγχρόνως δε, ορίζεται ημέρα και ώρα συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι μεγαλύτερο από τριάντα (30) ημέρες από την παρέλευση της ως άνω δεκαπενθήμερης προθεσμίας. Ακολουθεί η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο, η οποία ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων και γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα, ο οποίος ακόμη μπορεί να γνωστοποιεί τη δικάσιμο με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Κατά την ορισμένη αυτή δικάσιμο, χωρίς να επιτρέπεται αναβολή, η υπόθεση συζητείται χωρίς να εξετάζονται μάρτυρες και χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, εκδίδεται δε μετά από αυτή η οριστική απόφαση (το αργότερο εντός 6 μηνών κατά την παράγραφο 20 από την τυπική συζήτηση) με βάση τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, με εξαίρεση την περίπτωση κατά την οποία θα κριθεί αναγκαία η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο. Ρητά δε ορίζεται στην παράγραφο 18, ότι κατά θεσπιζόμενη αυτή διαδικασία δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των παρακάτω άρθρων του ΚΠολΔ: α) 115 παρ 2, για την υποχρεωτική προφορική συζήτηση στον πρώτο βαθμό, β) 745, για τη δυνατότητα προβολής ισχυρισμών έως την περάτωση της τελευταίας συζήτησης στο πρωτοβάθμιο, αφού αυτοί προβάλλονται πλέον υποχρεωτικά με τις προτάσεις, γ) 749, που προβλέπει τη μη εφαρμογή στην εκούσια δικαιοδοσία των διατάξεων για τη

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

διαμεσολάβηση και την απόπειρα συμβιβασμού, αφού στην παράγραφο 21 προβλέπεται δυνατότητα προσφυγής σε διαμεσολάβηση σε κάθε στάδιο της διαδικασίας κατ΄ εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στην υποχρεωτική ιδιωτική διαμεσολάβηση των άρθρων 5, 7, και 8 ν. 4640/2019, με εκούσιο δηλαδή χαρακτήρα, και δ) 751 για τη μεταβολή της βάσης της αγωγής. Επίσης, στην παράγραφο 23 ορίζεται ότι οι ως άνω δικονομικές διατάξεις κατισχύουν κάθε αντίθετης διάταξης του ΚΠολΔ και του ν. 4640/2019, ενώ όσον αφορά τα ένδικα μέσα και βοηθήματα που ασκούνται κατά των αποφάσεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή των ως άνω διατάξεων, δικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 739 επ. ΚΠολΔ, δηλαδή κατά την εκούσια δικαιοδοσία.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα παραπάνω και με βάση τις τιθέμενες προθεσμίες στη διαδικαστική πορεία της υποθέσεως κατά την ενώπιον των Ειρηνοδικείων διαδικασία, εκάστη αίτηση επαναπροσδιορισμού θα πρέπει να έχει συζητηθεί σε χρονικό διάστημα 4 μηνών από την κατάθεσή της [ήτοι, προθεσμία 60 ημερών για προτάσεις + 15 ημερών για την προσθήκη/κλείσιμο φακέλου + 15 ημερών για τον ορισμό δικαστή και δικασίμου + 30 ημερών για τη συζήτηση στο ακροατήριο = 120 ημέρες] και, στη συνέχεια, να εκδοθεί η απόφαση μέσα σε 6 μήνες από την τυπική συζήτηση στο ακροατήριο.

Όπως αναφέρθηκε, με τις ανωτέρω ρυθμίσεις του τιθέμενου (με το άρθρο 1 του σχεδίου) νέου άρθρου 4Α, οι προαναφερόμενες αιτήσεις ρύθμισης οφειλών του παρόντος νόμου, που εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό και των οποίων η συζήτηση έχει προσδιορισθεί μετά τις 15.6.2021, εισάγονται προς συζήτηση υποχρεωτικά και αποκλειστικά κατά τις νέες αυτές διατάξεις, με τις οποίες καθιερώνεται η έγγραφη διαδικασία και κατ' εξαίρεση μόνον η προφορική, η δε συζήτηση στο ακροατήριο είναι καθαρώς τυπική. Η ρύθμιση αυτή συμβάλλει ασφαλώς στην ικανοποίηση της αρχής της οικονομίας της δίκης. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό και με το ότι η γενικευμένη ακροαματική διαδικασία για τις συγκεκριμένες υποθέσεις προκαλεί υπερβολικά μεγάλη καθυστέρηση στην εκδίκασή τους, δικαιολογεί την κάμψη, λόγω συνδρομής εξαιρετικής περίστασης αλλά και λόγω της φύσης των εν λόγω υποθέσεων, της προφορικής ακροαματικής διαδικασίας στην πρωτοβάθμια πολιτική δίκη και καθιστά την ανωτέρω ρύθμιση συμβατή με την επιταγή του άρθρου 6 § 1 ΕΣΔΑ για εύλογη διάρκεια της δίκης, ενώ, εξάλλου,

και ο νομοθέτης, μπορεί να θεσπίζει αποδεικτικούς περιορισμούς ανταποκρινόμενους στην αρχή της αναλογικότητας, όπως συμβαίνει στην προκείμενη περίπτωση. Είναι κοινή διαπίστωση ότι και πριν το ν. 4335/2015, ακόμη και στις περιπτώσεις που καθιερωνόταν με τρόπο υποχρεωτικό, η προφορικότητα τη διαδικασίας, η δικαστική τάση κατέτεινε να τη συρρικνώνει, αν όχι να την καταργεί. Εξάλλου, η έγγραφη διεξαγωγή της δίκης δεν συνεπάγεται απομείωση των διαδικαστικών δυνατοτήτων και ευκαιριών για την προβολή των ισχυρισμών τους και την προσκομιδή και επίκληση των αποδεικτικών μέσων. Επομένως, με τις ανωτέρω διατάξεις δεν παραβιάζονται οι συνταγματικώς κατοχυρωμένες αρχές της δημοσιότητας των συνεδριάσεων του δικαστηρίου, που προστατεύεται από το άρθρο 93 του Συντάγματος, εφόσον αυτή εξασφαλίζεται με την προβλεπόμενη τυπική συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο (άρθρ. 113 παρ. 1 ΚΠολΔ), και επίσης της ισότητας (άρθρ. 4 παρ. 1 του Συντάγματος) και του δικαιώματος ακροάσεως και της απόδειξης (άρθρ. 20 του Συντάγματος). **Παρατηρείται, ωστόσο, ασάφεια σχετικά με την τήρηση της συνταγματικής αρχής του φυσικού δικαστή (άρθρο 8 του Συντάγματος), αφού <u>δεν υπάρχει διάταξη ότι ο ορισμός του Ειρηνοδίκη θα γίνεται σύμφωνα με τον κανονισμό του δικαστηρίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 237 παρ. 4 του ΚΠολΔ. Θα πρέπει, συνεπώς, να προστεθεί αντίστοιχη διάταξη.</u>**

Επίσης, πρέπει να επισημανθεί ότι αντίστοιχη διάταξη με αυτή του άρθρου 237 παρ 4 του ΚΠολΔ, που ορίζει, όσον αφορά τη χρέωση των υποθέσεων ανά δικαστή, ότι κατ' εξαίρεση, αν ο προβλεπόμενος από τον κανονισμό του δικαστηρίου αριθμός υποθέσεων, που ανατίθεται σε κάθε δικαστή, καλυφθεί, ο ορισμός δικαστή και χρόνου συζητήσεως της υπόθεσης γίνεται στον απολύτως αναγκαίο χρόνο, δεν έχει τεθεί στο σχέδιο νόμου και, ως εκ τούτου, <u>θα πρέπει να προστεθεί σε αυτό σχετική διάταξη, ότι δηλαδή η χρέωση των υποθέσεων ανά δικαστή θα γίνεται σύμφωνα με τον κανονισμό του δικαστηρίου,</u> ανεξαρτήτως αν θα μπορούσε να τύχει εφαρμογής η πιο πάνω διάταξης του ΚΠολΔ, σύμφωνα με την παράγραφο 23 του σχεδίου, κατά την οποία «οι ρυθμίσεις του παρόντος κατισχύουν κάθε αντίθετης διάταξης του ΚΠολΔ και του ν. 4640/2019», δεδομένου ότι η προαναφερόμενη διάταξη για τη χρέωση

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

του δικαστή σύμφωνα με τον κανονισμό δεν κρίνεται αντίθεση προς τις διατάξεις του σχεδίου.

Διαπιστώνεται, ακόμη, κάποια ασάφεια, για την περίπτωση κατά την οποία και οι δύο διάδικοι δεν καταθέσουν καθόλου προτάσεις ή κατά την οποία και οι δύο καταθέσουν εκπροθέσμως τις προτάσεις τους. Θα οριστεί γι αυτές δικαστής και δικάσιμος; Κατά το άρθρο 260 παρ. 2 του ΚΠολΔ στην περίπτωση αυτή η συζήτηση της υπόθεσης ματαιώνεται. **Όμως, ενόψει του ότι οι διατάξεις του σχεδίου είναι ειδικές αλλά και του σκοπού του νόμου, που είναι η ταχεία εκκαθάριση των πολυάριθμων εκκρεμών υποθέσεων, κρίνεται ότι και αυτές οι αιτήσεις εξομοιούνται με εκείνες για τις οποίες δεν υποβλήθηκε αίτηση επαναπροσδιορισμού και συνεπώς <u>θα πρέπει να θεωρηθούν και αυτές ως μη ασκηθείσες, σύμφωνα με την παράγραφο 11, με την προσθήκη σχετικής διάταξης.</u>** Επομένως, η διαβίβαση στο διευθύνοντα του Ειρηνοδικείου και ο ορισμός από αυτόν Ειρηνοδίκη και δικασίμου αφορά μόνον τις υποθέσεις για τις οποίες έκλεισε ο φάκελος με κατάθεση προτάσεων, θεωρουμένων μόνον αυτών ως εκκρεμών. **Αν, αντιθέτως, θεωρηθούν απλώς ματαιωθείσες θα πρέπει αυτό να διαπιστωθεί με διαδικαστική πράξη του δικαστηρίου, οπότε πρέπει να εγγραφούν στο πινάκιο** [260 παρ. 1, 741 ΚΠολΔ].

Συνοψίζοντας, θεωρώ ότι οι παραπάνω επισημάνσεις δικαιολογούν την εκτίμηση ότι οι ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου αξιολογούνται ως πρόσφορες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού που είναι η εκκαθάριση των πινακίων των Ειρηνοδικείων, μέσω της υποχρεωτικής για τους ενδιαφερόμενους υποβολής αίτησης επαναπροσδιορισμού της συζήτησης των εκκρεμών αιτήσεων ρύθμισης οφειλών του ν. 3869/2010, αλλά ταυτόχρονα και η επίσπευση της συζήτησης των υποθέσεων αυτών. Είναι αυτονόητο, ότι η απονομή της δικαιοσύνης σε εύλογο χρονικό διάστημα είναι επιβεβλημένη, αφού εντάσσεται στο πλαίσιο της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και αποτελεί τόσο με βάση το άρθρο 20 του Συντάγματος, όσο και με βάση τη διάταξη του άρθρου 6 ΕΣΔΑ βασικό στοιχείο και γνώρισμα του δικαιώματος δικαστικής προστασίας. Η υλοποίηση του σχεδίου νόμου, κρίνεται ότι θα οδηγήσει στην επιτυχή αποσυμφόρηση του μεγαλύτερου μέρους των Ειρηνοδικείων της χώρας, **<u>με την προϋπόθεση όμως ότι θα είναι αντικειμενικά δυνατή από τους υπηρετούντες σε</u>**

<u>έκαστο Ειρηνοδικείο δικαστές η εκδίκαση όλων των εκκρεμών υποθέσεων και η έκδοση των αποφάσεων επ' αυτών στα προβλεπόμενα χρονικά περιθώρια, χωρίς δηλαδή υπερχρέωση των δικαστών με εξωπραγματικούς αριθμούς δικογραφιών και χωρίς άνιση κατανομή των υποθέσεων,</u> ενόψει μάλιστα και της ποιοτικής μεταβολής, κατά τα τελευταία έτη, της φύσης των υποθέσεων που εκδικάζονται ενώπιον των Ειρηνοδικείων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Οι διατάξεις του άρθρου 1 του υπό κρίση σχεδίου νόμου, παρά τις ανωτέρω επισημαινόμενες μικρής εκτάσεως ασάφειες και τα αντίστοιχα ερμηνευτικά προβλήματα, είναι συμβατές με τις επιταγές του άρθρου 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ ως προς την εύλογη διάρκεια της πολιτικής δίκης, καθόσον συμβάλλουν, με βάση τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις που θεσπίζουν, στην ταχεία απονομή της Δικαιοσύνης και ειδικότερα στην επιτάχυνση εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων του ν. 3869/2010, με την έκδοση δικαστικών αποφάσεων σε εύλογο χρόνο, παράλληλα δε, ουδόλως αντιβαίνουν στη συνταγματική διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, καθόσον δεν καθιστούν δυσχερή την πρόσβαση των ενδιαφερομένων στα δικαστήρια και κατά συνέπεια δεν πλήττουν άμεσα ή έμμεσα τον πυρήνα του δικαιώματος πρόσβασης στη δικαιοσύνη, καθώς επίσης και στις λοιπές συνταγματικές διατάξεις που κατοχυρώνουν τις γενικές δικονομικές αρχές, οι οποίες αποτελούν και δικονομικές εγγυήσεις των διαδίκων. **Η επιτυχία της σχετικής ρύθμισης, ωστόσο, εξαρτάται και από την αναλογία των εκκρεμών αιτήσεων, που θα επαναπροσδιοριστούν και θα συζητηθούν σε κάθε Ειρηνοδικείο, σε σχέση με τον αριθμό των υπηρετούντων Ειρηνοδικών, η οποία θα πρέπει να είναι αντίστοιχη του προβλεπόμενου από τον κανονισμό του δικαστηρίου αριθμού υποθέσεων, πράγμα που καθιστά αναγκαία την κάλυψη των υπαρχουσών κενών οργανικών θέσεων προς αποφυγή υπερχρέωσης των υπηρετούντων δικαστών.**

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

Κατόπιν τούτων ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Βασίλειος Πλιώτας, πρότεινε να γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια σύμφωνα με την Εισήγηση του Αρεοπαγίτη Θεόδωρου Κανελλόπουλου, διότι είναι συμβατή η διάταξη του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου με τις επιταγές του άρθρου 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ και

αποχώρησε από την αίθουσα πριν την έναρξη της ψηφοφορίας (άρθρο 14 παρ. 1 εδ. γ΄ του ν. 1756/1988, όπως αντικ. με το άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 3388/2005).

Ακολούθησε ανταλλαγή απόψεων και διεξοδική συζήτηση μεταξύ των μελών της Ολομέλειας, μετά το πέρας της οποίας και μετά από ψηφοφορία

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ, ότι είναι σκόπιμες και συνταγματικά επιτρεπτές οι υπό νομοθέτηση ρυθμίσεις με το άρθρο 1 του σχεδίου νόμου, για την επιτάχυνση της εκδίκασης εκκρεμών υποθέσεων του ν.3869/2010 σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ, ως προς την εύλογη διάρκεια της πολιτικής δίκης, τροποποιήσεις του Κώδικα Δικηγόρων και λοιπές διατάξεις, αφού ληφθούν υπόψη οι επισημάνσεις, που διατυπώθηκαν στην εισήγηση και ειδικότερα η αναγκαιότητα κάλυψης των υπαρχουσών κενών οργανικών θέσεων ειρηνοδικών, προς αποφυγή υπερχρέωσης των υπηρετούντων δικαστών.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, στις 3 Σεπτεμβρίου 2020.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**